

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Nadejda Toma și Petru Moraru,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Costin Victor, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014, în cauza penală în privința lui

Costin Victor Pavel, născut la 08.08.1993, originar și locuitor al mun. Chișinău, or. Durlești, str. Petru Rareș 9.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 11.05.2012 pînă la 04.01.2013;*

2. *Instanța de apel de la 05.02.2013 pînă la 23.04.2013;*

3. *Instanța de recurs de la 24.07.2013 pînă la 05.11.2013;*

4. *Instanța de apel de la 24.12.2013 pînă la 20.05.2014;*

5. *Instanța de recurs de la 01.10.2014 pînă la 02.12.2014.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Code de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, m. Chișinău din 04 ianuarie 2013, Costin Victor a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 210 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a dispus încasarea din contul lui Costin Victor în beneficiul lui Rudenco Ecaterina 12 200 lei cu titlu de prejudiciul material.

Acțiunea civilă înaintată de SRL „Lazurit” a fost lăsată fără examinare.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că, la 12 ianuarie 2012, între orele 10:00-11:00, inculpatul Costin Victor împreună cu alte persoane, în privința cărora materialele sunt disjuncte în procedură aparte, a pătruns în apartamentul nr. 9 din blocul locativ amplasat pe str. G. Ureche, 10a, or. Durlești, mun. Chișinău, de unde pe ascuns a sustras 3 inele din aur, un lăntișor din aur cu pantadiv din aur în forma semnului zodiacal „Săgetător”, un aparat de fotografiat SAMSUNG și un laptop „HP”, cauzînd părții vătămate Rudenco Ecaterina o daună în proporții considerabile în mărime de 22600 lei.

În drept, aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate de instanța de fond în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns bunurilor altei persoane, săvîrșit de mai multe persoane, prin pătrundere în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b),

c) și d) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În apelul declarat s-a invocat că instanța de judecată a ignorat faptul că inculpatul a tăinuit complicitii săi, care pînă în prezent nu au fost identificați, n-a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, a încercat să ducă organul de urmărire penală în eroare, declarînd la urmărirea penală că, aurul sustras la primit de la Lucia Florea, apoi că l-a găsit. În cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei săvîrșite de inculpat pentru a aplica față de el pedeapsă sub formă de 210 ore muncă neremunerată, în condițiile în care el nici nu a conștientizat fapta comisă.

- avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Costin Victor, a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat, indicînd că versiunea înaintată de apărare la urmărirea penală și în cadrul cercetării judecătorești nu a fost combătută de acuzare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, iar apelul avocatului a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, prin care, Costin Victor a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, din motivul că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul nu a recunoscut fapta incriminată, dar a confirmat că a prezentat buletinul său la încheierea contractului de amanet, din motivul că Florea L. nu avea un buletin asupra sa.

Conform procesului verbal de examinare a înregistrărilor ridicate de la SRL "Lazurit", la 12.01.2012, ora 15.00, Florea Lucia împreună cu inculpatul au intrat în casa de amanet "Lazurit" unde au predat aurul anexat în calitate de corp delict la cauza penală. La ora 15.06, Florea Lucia primește de la recepționară banii și nu inculpatul, o parte din bani îi dă lui Costin V. și nu invers cum declară ea că inculpatul a primit banii, el i-a dat ei 300 lei pentru că a mers cu el la casa de amanet, după care inculpatul părăsește casa de amanet, iar Florea L. rămîne pe loc.

Anume această probă a convins instanța de apel că evenimentele s-au desfășurat așa cum le-a descris inculpatul fiind audiat în calitate de bănuit la 8 februarie 2012, în prezența avocatului O.Negru, și anume că L. Florea avea la ea un pachet din polietilenă cu mai multe obiecte din aur pe care le-a lăsat în gaj avînd nevoie de bani pentru a achita niște datorii. Aceste obiecte au fost amanetate pe numele lui, ea neavînd asupra sa buletinul. Tot ea a primit banii în sumă de aproximativ 4000 lei din care lui i-a dat 1000 lei pentru a-i transmite împreună cu geanta acestea în or. Soroca și 80 lei pentru a plăti taxiul cu care s-a deplasat la Gara de Nord și a transmis banii și geanta printr-o rutieră la Soroca, iar L. Florea a rămas înăuntru casei de amanet.

Inculpatul ulterior și-a schimbat declarații evident fiind influențat de L. Florea și a declarat că el a găsit aceste obiecte din aur, declarații ce se combat prin cele declarate anterior de el, noile declarații contravin înregistrării video ridicate de la casa de amanet "Lazurit".

Astfel, alibiul inculpatului că la data comiterii infracțiunii s-a aflat la școală, la lecția de limba română, apoi la matematică, educația fizică, fapt confirmat prin lipsa absențelor în registru, nu a fost combătut de către acuzare. Totodată, conform convorbirilor telefonice, la ora 11.00 inculpatul, fiind contactat telefonic de către

Florea L., a declarat că se află la școală, argument necombătut de către acuzatorul de stat.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond a repetat încălcarea comisă de organul de urmărire penală și nu a verificat circumstanța că Florea L. concubinează cu Roșea V., care anterior a fost judecat pentru comiterea unui șir de furturi, iar la 19.01.2012 acesta a fost reținut în flagrant delict de către colaboratorii CPs Centru, mun. Chișinău în timpul săvârșirii unui furt din apartament, nefiind verificată participarea lui și la săvârșirea furtului de la E.Rudenco.

În consecință, instanța a indicat că nu există temeii legal pentru a atrage inculpatul la răspunderea penală pentru comiterea infracțiunii incriminate, impunându-se soluția achitării ultimului.

5. Procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra fiecărei probe administrate de acuzator, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală, de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale, încălcând prevederile art.101 alin. (1) Cod de procedură penală, conform căruia fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a selectat din 2 versiuni contradictorii înaintate de către inculpat, pe cea care în viziunea ei este mai favorabilă inculpatului, dar el nici nu mai susține poziția anterioară că bunurile sustrase i le-a transmis Florea Lucia.

Instanța de apel nu a motivat întemeiat soluția privind achitarea inculpatului.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2013 a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, rejudecând cauza potrivit regulilor generale și adoptând o hotărâre prin care inculpata a fost achitată, instanța de apel:

a) nu a indicat în descriptivul deciziei învinuirea pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată, descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanță și nu a enunțat temeierilor de fapt și de drept pentru achitarea inculpatei;

b) și-a fondat soluția pe probe neconsemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată, deci necercetate și verificate public și nemijlocit, cum ar fi declarațiile martorilor Florea I., Ionașcu V., Ionașcu T., *reprezentantului SRL „Lazurit”, înregistrarea video a acțiunilor lui L. Florea și V. Costin de la casa de amanet, declarațiile ulterioare și anterioare ale inculpatului, convorbirile telefonice, declarațiile bănuitului, învinuitului și inculpatului, procesul-verbal de ridicare a obiectului din 24.01.2012, „circumstanța că Florea L. concubinează cu Roșea V., care anterior a fost judecat pentru comiterea unui șir de furturi, iar la 19.01.2012 acesta a fost reținut în flagrant delict de către colaboratorii CPs Centru, mun. Chișinău în timpul săvârșirii unui furt din apartament, nefiind verificată participarea lui și la săvârșirea furtului de la E.Rudenco”;*

c) nu a analizat și apreciat probele acuzării și apărării, inclusiv cele cercetate în ședința instanței de fond și de apel (**f. 221**), separat și în coroborare, și nu a motivat respingerea probelor prezentate de acuzare.

Circumstanțele expuse denotă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat apelurile declarate în condițiile legii, nu a soluționat fondul cauzei penale în raport cu circumstanțele imputate inculpatului prin rechizitoriu și probele administrate pe caz, nu a asigurat accesul părților, în egală măsură la verificarea tuturor probelor în conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, nu a verificat și cercetat toate probele nemijlocit și sub toate aspectele, adică a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Negru Olesea, în numele inculpatului Costin Victor.

A fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunță o nouă hotărâre, prin care, inculpatul Costin Victor Pavel, a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare în penitenciare de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei inculpatului a fost calculat din data reținerii de către organele ce execută hotărârile judecătorești.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, ajungând la concluzia că inculpatul Costin Victor a participat la sustragerea pe ascuns a bunurilor în valoare totală de 22600 lei, săvârșită prin pătrundere în apartamentul Ecaterinei Rudenco și cu cauzarea de daune în proporții considerabile, această concluzie fiind reținută în baza declarațiilor părții vătămate, martorilor cât și a proceselor verbale ale acțiunilor procesuale.

Cît privește pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel o consideră inecheabilă, individualizarea acesteia necorespunzând criteriilor generale cît și scopurilor urmărite de pedeapsa și răspunderea penală.

Instanța de apel exclude reținerea că inculpatul a acordat ajutor la descoperirea infracțiunii, s-a căit de cele comise și a restituit parțial prejudiciul material cauzat prin infracțiune, or nici una din aceste acțiuni nu se regăsesc în comportamentul inculpatului, o parte din bunurile sustrate fiind restituite părții vătămate în urma activității de investigare a OUP.

Deci, circumstanțe ce ar micșora esențial gravitatea faptei și ar permite concluzionarea că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea condamnatului precum și prevenția sunt posibile prin aplicarea unei pedepse mai blânde din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii nu se stabilesc. Mai mult ca atât pedeapsa cu amenda nu putea fi aplicată pe motiv că inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii și încă la urmărirea penală a declarat că nu dispune de resurse financiare, fiindu-i acordată asistență juridică calificată garantată de stat, iar acordul la aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, Costin Victor nu a dat.

Prin urmare se impune desființarea sentinței în această parte și aplicarea în privința lui Costin Victor a pedepsei cu închisoare în quantum situat la limita de mijloc a sancțiunii, adică 2 (doi) ani cu executarea acesteia în penitenciare de tip semiînchis, de vreme ce inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, fiind

pentru prima dată pe banca de acuzare, este de vîrstă tînă, a avut o atitudine nesinceră, oscilantă, nu a conștientizat pe deplin cele săvîrșite, a refuzat orice cooperare cu OUP în vederea descoperirii și prinderii celorlalți participanți și nu a recuperat paguba pricinuită prin infracțiune.

8. Avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Costin Victor, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de fond și de apel, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lui Costin Victor. Recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor, eronat nu a constatat inexistența faptei săvîrșite, nejustificat a constatat întrunirea în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive a infracțiunii, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii sau aceasta este expusă neclar.

8.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a scris referință privind opinia asupra recursului avocatului Negru Olesea în numele inculpatului Costin Victor, prin care a menționat că, recursul ordinar al apărătorului urmează a fi respins, motivînd că, instanța de apel corect și argumentat a ajuns la concluzia de condamnare.

8.2. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, partea vătămată Ecaterina Rudenco, a scris referință privind opinia asupra recursului avocatului Negru Olesea în numele inculpatului Costin Victor, prin care a menționat că, recursul ordinar al apărătorului urmează a fi respins, motivînd că, inculpatul pînă în prezent nu a restituit prejudiciul material cauzat.

9. Judecînd recursul declarat de avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Costin Victor, în baza materialelor cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

În sensul art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Verificînd argumentele recursului în raport cu actele cauzei, instanța de recurs a statuat că instanța de fond și de apel, au examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, atît ale apărării cît și ale acuzării, probe care au fost cercetate și apreciate corect de către instanța de apel, fapt ce face, ca concluzia acesteia despre vinovăția lui Costin Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă, că instanța de fond de apel, în cauza dată, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat

complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, iar încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiind una corectă și legală.

Referitor la criticele recurentului precum că s-a dat o apreciere eronată a probelor, instanța de recurs amintește că chestiunea de apreciere a probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond.

Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Așadar, instanța de recurs menționează că instanța de apel a constatat și a motivat faptul că, partea acuzării a prezentat probe incontestabile în confirmarea vinovăției inculpatului în cele incriminate și astfel, corect a concluzionat, că fapta imputată acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, referindu-se la probele invocate de procuror în sprijinul acuzării, care au constituit obiectul cercetării judecătorești.

Însă, referitor la individualizarea pedepsei reținute în sarcina inculpatului Costin Victor, de către instanța de apel, și anume, prin care acesta a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, instanța de recurs o apreciază drept una incorectă.

Potrivit pct.14.7 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, una din chestiunile de drept pe care trebuie să le soluționeze instanța de apel este: *dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just.*

În acest aspect, Colegiul lărgit, va statua și asupra respectărilor prevederilor art. (1) alin.(3) Cod de procedură penală, care, referitor la scopul procesului penal, stipulează că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Astfel, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel a statuat asupra unei concluzii eronate privitor la neaplicarea art. 90 Cod penal în privința inculpatului Costin Victor, bazîndu-se pe faptul că „...infracțiunea face parte din categoria celor mai puțin grave, inculpatul este fără antecedente penale, este de vîrstă tînă... Circumstanțe agravante în cauză n-au fost stabilite.”

Or, instanța de apel greșit și-a motivat soluția de individualizare a pedepsei în privința inculpatului Costin Victor și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținînd o poziție eronată în ce privește neaplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal.

Discordanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al circumstanțelor cauzei, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care este obligată să se conducă

instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Aplicarea unei pedepse inechitabile poate avea drept consecință violarea drepturilor omului protejate de Convenția Europeană.

Colegiul lărgit menționează că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), urmează să se conducă, fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. art. 62-71 Cod penal, sunt termenii și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sînt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvîrșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvîrșite, se stabilește avînd în vedere persoana celui vinovat care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvîrșirea infracțiunii.

După individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei poate fi atins și prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă.

Așadar, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai de cît în hotărîre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

În speță, reieșind din soluția adoptată de instanța de apel, se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului Costin Victor, instanța nu a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu a ținut seama de faptul că, persoana este de vîrstă tînă, anterior nu a fost judecat, are loc permanent de trai, infracțiunea comisă se atribuie la categoria celor mai puțin grave, modul cum a fost săvîrșită infracțiunea, or, circumstanțe care, per ansamblu, permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Astfel, instanța de recurs apreciază că modalitatea de executare aleasă și quantumul pedepsei aplicate pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, săvîrșită de Costin Victor, nu este în acord cu principiul proporționalității avînd în vedere fapta comisă și urmările produse.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvîrșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvîrșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vîrsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Din cele expuse mai sus, instanța de recurs consideră că, la caz, nu există careva interdicții pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei inculpatului Costin Victor.

În consecință, ținînd cont de aceste împrejurări și avînd în vedere atît principiul prevăzut în art. 4 Cod penal - umanismul legii penale, cît și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, Colegiul lărgit ajunge la concluzia că în privința inculpatului Costin Victor, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare, urmează a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, prin care executarea pedepsei închisorii să-i fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, or, nu este rațional ca Costin Victor să execute real pedeapsa stabilită.

Subsidiar, instanța de recurs, menționează, că temeiul invocat de recurent - „nu sînt întrunite elementele infracțiunii” este nefondat, deoarece acesta este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvîrșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Or, temeiul invocat include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive.

Din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către Costin Victor, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivându-se concluzia de vinovăție a acestuia.

Iar referitor la argumentul avocatului că în cauză s-a comis o eroare de fapt, Colegiul lărgit îl consideră neîntemeiat, deoarece prin „eroare de fapt” se înțelege o greșită examinare a probelor administrate în cauză, în sensul că la dosar există o anumită probă, când în realitate aceasta nu există sau atunci când se consideră că un anumit act ar demonstra existența unei împrejurări, când în realitate din acest mijloc de probă reiese contrariul. Eroarea gravă de fapt presupune deci reținerea unei împrejurări esențiale fără ca probele administrate să o susțină sau o nereținere a unei astfel de împrejurări esențiale, deși probele administrate o confirmau, ambele ipoteze fiind rezultatul denaturării grave a probelor.

În acest context, Colegiul lărgit constată că, nu există contradicție evidentă între cele reținute prin hotărârile recurate și conținutul probelor administrate, starea de fapt reținută nefiind consecința unei denaturări evidente a probelor, ci rezultatul unei analize coroborate a acestora, astfel că decizia nu cuprinde vreun viciu sub aspect de fapt sau de drept material sau procesual.

10. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Costin Victor, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014, în privința lui *Costin Victor Pavel*, în latura pedepsei, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care:

Costin Victor Pavel, se consideră condamnat în baza 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, a suspenda executarea pedepsei, stabilindu-i un termen de probă de 2 (doi) ani, și a-l obliga pe *Costin Victor Pavel* ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

În rest, dispozițiile hotărârei contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Publicarea integrală la 22 decembrie 2014.

Președinte	/semnătura/	Nicolae Gordilă
Judecători	/semnătura/	Ion Guzun
	/semnătura/	Liliana Catan
	/semnătura/	Nadejda Toma
	/semnătura/	Petru Moraru